

SAMRÅDSFÖRFARANDE

TARGET2: PRINCIPER OCH STRUKTUR

INLEDNING

Den 24 oktober 2002 beslutade ECB-rådet om den långsiktiga strategin för Target. Rådet var medvetet om att Target, även om det framgångsrikt fullföljt sina främsta mål, på sikt inte skulle kunna möta de övergripande målsättningarna, då användarna av systemet förväntar sig en mer harmoniserad service. Detta beror på Targets heterogena tekniska utformning, som avspeglar de förhållanden som rådde vid mitten av 1990-talet. Andra problematiska frågor är kostnadseffektiviteten och att det ifrågasätts om det nuvarande Targetsystemet kan möta kommande utmaningar, särskilt EU:s utvidgning. Target2 måste åtgärda dessa brister.

Föreliggande dokument beskriver principerna bakom Target2 och dess struktur. Avsnitt 1 redovisar de allmänna egenskaperna hos och uppbyggnad av Target2. Avsnitt 2 behandlar frågor som rör omgivning, verksamhet, tjänster och gränssnitt i Target2. Avsnitt 3 tar upp frågor om styrning, finansiering och prissättning medan avsnitt 4 beskriver de nästkommande stegen i etableringen av Target2.

I. TARGET2 – ALLMÄNNA EGENSKAPER OCH STRUKTUR

Target2 blir ett system med multipla plattformar baserade på följande principer: i) en brett definierad och harmoniserad bastjänst som tillhandahålls av alla plattformar, ii) en enhetlig prisstruktur som tillämpas på denna bastjänst så snart Target2 tas i drift och iii) kostnadseffektivitet, vilket innebär att det enhetliga priset grundas på det mest effektiva RTGS-systemet (det system som uppvisar lägst kostnad per enhet). Ett mått på kostnadseffektivitet är också att subventioner som överstiger ett acceptabelt mått på det "allmänna goda"¹ ska fasas ut² inom en fyraårsperiod från starten av verksamheten inom Target2.

Den multipla plattformen i Target2-systemet kommer att bestå av individuella (skräddarsydda eller identiska) plattformar. Under de tre första verksamhetsåren kommer det dessutom att finnas en

¹ Faktorn "det allmänna goda" kommer att beakta de positiva sidoeffekter som uppkommer genom Target, bl.a minskning av systemrisken, och kommer att fastställas av ECB-rådet.

² Plattformar som inte uppfyller detta krav måste avvecklas.

plattform (härefter "delad plattform") som kan användas gemensamt av de centralbanker som – från starten eller under periodens gång – bestämmer sig för att avveckla sin individuella plattform. Efter den inledande perioden får varje centralbank besluta om att antingen behålla sin individuella plattform³, eller ansluta sig till en redan befintlig delad plattform, eller att tillsammans med någon annan intresserad centralbank skapa ytterligare en delad plattform.

Den delade plattform som kommer att finnas från starten av Target2 blir en integrerad del av strukturen för Target2. Plattformen får ingen praktisk tillämpning förrän de centralbanker som i princip är intresserade av att ansluta sig faktiskt bestämt sig för att göra detta. Den skulle antingen kunna utvecklas från grunden eller bygga på någon av de befintliga plattformarna. Efter en teknisk analys vid ett senare tillfälle skulle den sedan kunna byggas på en modell kallad "aktiv/aktiv" i vilken huvuduppgifterna och personalen fördelas mellan platser i olika länder.

Utformningen av den delade plattformen skulle medge att varje centralbank som ansluter sig kan behålla kundansvaret över sina banker, inklusive penningpolitik och åtaganden som "lender of last resort". ECB kommer inte att öppna några konton för kreditinstitut, oavsett vilken plattform dessa väljer att använda.

Alla plattformar som ingår i Target2 ska vara underkastade samma vägledande principer, för exempelvis prissättning, kostnadstäckning, tillträde, bastjänster etc.

2. TARGET2 – OMGIVNING, VERKSAMHET OCH GRÄNSSNITT

2.1 Omgivning

Med Targets omgivning avses skillnaden mellan Target och andra betalningssystem. I detta hänseende bör uppmärksammas att den utmärkande egenskapen hos "RTGS-system" är att centralbankspengar transfereras kontinuerligt och slutgiltigt under dagen från en innehavare till en annan. På grund av att traditionella RTGS- och hybridssystem har blivit alltmer lika kan Eurosystemets direkta kompetens när det gäller vad som har brukat kallas "RTGS-system" faktiskt inte längre avgränsas genom hänvisning till "bruttoavveckling" utan till "intradagsslutgiltighet för betalningar på kontinuerlig basis", i motsats till nettningsystemens slutgiltighet vid dagens slut. Eurosystemet har därför samma centrala intresse och kompetens i alla system som avser avveckling av enskilda (gränsöverskridande eller inhemska) betalningar i) i centralbankspengar och ii) kontinuerligt med intradagsslutgiltighet, oavsett om systemen är tekniskt integrerade i Target eller inte (exempel på sådana system är RTGS^{plus} i Tyskland och PNS i Frankrike). Att inlemma sådana system i Target bör naturligtvis alltid vara möjligt (och även uppmuntras).

Riktlinjerna för Target ska ändras så snart som möjligt för att ta denna nya omgivning i beaktande. System som är tekniskt integrerade i Target måste iaktta de förändrade riktlinjerna till fullo, medan övriga system förmodligen endast måste följa några av dessa.

³ På villkor att förpliktelsen att täcka kostnader, som den definieras ovan, uppfylls.

2.2 Verksamhet

Liksom nuvarande Target har Target2 sitt ursprung i behovet av att utveckla företrädesvis systemiskt relevanta stora eurobetalningar, i centralbankspengar även om det används för flera olika slags betalningar. Även Target2 kommer förstås att fortsätta att vara kompatibelt med andra system som förmedlar betalningar i euro. Target2 kommer likväl inte att ha några begränsningar vad gäller minimibelopp, vilket betyder att det inte borde finnas några limiter de jure eller de facto som uppställs av Eurosystemet eller de nationella centralbankerna för betalningar som användarna vill utföra i realtid i centralbankspengar (det breda tillvägagångssättet). Det blir tre klasser av betalningar: i) betalningar som alltid ska utvecklas i Target, enligt gällande riktlinjer om Target (det vill säga penningpolitiska betalningar och utveckling av underordnade system för stora betalningar), ii) betalningar som Eurosystemet finner önskvärt att Target hanterar och iii) andra betalningar som användarna väljer att göra via Target.

2.3 Tjänster

När Target startade sin verksamhet betraktades dess gränsöverskridande funktion som det grundläggande gemensamma elementet i alla RTGS-system som deltar i eller är kopplade till Target. Samtidigt tillhandahöll de olika RTGS-systemen ett mer diversifierat tjänsteutbud till sina deltagare än för närvarande. I Target2 blir utrymmet för den gemensamt tillhandahållna bastjänsten ännu större. Tjänsterna i Target2 blir mycket mer harmoniserade än i det nuvarande systemet och inkluderar en brett definierad bastjänst som kommer att erbjudas av alla komponenter i Target, även om det tekniskt sett sker på olika sätt. På basis av synpunkter som centralbankerna inhämtar från användargrupperna kommer de emellertid att också kunna tillhandahålla några ytterligare tjänster utöver bastjänsten. Detta gäller oavsett om centralbankerna handhar en individuell plattform eller har anslutit sig till den delade plattform som ska finnas från starten av Target2 (eller vilken annan delad plattform som helst som kan tillkomma framöver).

I Target2 ska det finnas tydliga förfaranden för hur tilläggstjänster ska tillhandahållas. Tilläggstjänster kommer till stånd enbart på basis av en konsultation med användarna och det ska råda öppenhet inom ECBS i fråga om vilka tjänster som tillhandahålls av de skilda komponenterna i Target2. Denna öppenhet ska säkerställa att tjänster som införts av en plattform kan inkorporeras i bastjänsten inom Target2 om andra plattformars användare bedömer att tjänsterna skulle vara nyttiga även för dem.

Tjänsterna och funktionerna i Target2 måste ses från ett användarperspektiv, vilket betyder att det är den tillhandahållna tjänsten som räknas, inte produktionsprocessen. Servicenivån i Target2 ska avgöras i nära samarbete med Targets användarkrets.

ECB-rådet är behörigt att fastställa och från tid till annan ändra listan på bastjänster och kommer att utöva denna behörighet på ett sätt som främjar innovation. I synnerhet kan ECB-rådet komma att besluta att på listan över bastjänster uppföra nyutvecklade tilläggstjänster som visat sig vara effektiva i en eller flera plattformar och som kan vara av intresse för alla Targets användare.

2.4 Gränssnitt i förhållande till användare och underordnade system

I enlighet med användarnas önskemål kommer Target2 att följa, eller till och med föregripa, utvecklingen mot en harmonisering av tjänsterna också när det gäller i) gränssnitt mellan RTGS-systemen och dess användare och ii) utvecklingen av underordnade system.

Vad beträffar *tekniska gränssnitt* inledde Target sin verksamhet i januari 1999 som ett system i vilket centralbankerna upprätthöll olika kommunikationsgränssnitt till sina RTGS-deltagare, antingen Swift eller en nationell teleoperatör. Sedermera har nästan alla centralbanker valt Swift som kommunikationsgränssnitt till sina RTGS-deltagare eller avser att använda Swift inom en nära framtid. Valet är ett gensvar på starka önskemål hos marknadsdeltagarna. Swifts standarder för betalningsmeddelanden har blivit en nyttovara i betalningsverksamheten samtidigt som de kan användas på ett tämligen flexibelt sätt. Under hela debatten om Targets utveckling på sikt har den allmänna uppfattningen inom Eurosystemet varit att det vore fördelaktigt att övergå till att ha bara ett gränssnitt till Target. Därför är det mycket sannolikt att Target2, inklusive användarnas gränssnitt, kommer att baseras på en harmoniserad användning av Swifts meddelandestandarder.

I fråga om de *underordnade systemen* bör beaktas att när respektive lösningar började tillämpas var utvecklingen av underordnade system en rent lokal fråga för centralbankerna. Olika lösningar har valts på de olika lokala nivåerna och ofta har de alla ansetts vara effektiva på inhemskt håll. Detta utesluter emellertid inte att utvecklingen av underordnade system hade kunnat göras annorlunda om standarder för utvecklingssystem hade samordnats på europeisk nivå. I dagens perspektiv framstår metoderna för utveckling av underordnade system som *vedertagna* lösningar inom en nationell ram, snarare än som något som tillgodoser kreditinstitutens behov i dagens euroområde.

I Target2 kan individuella plattformar behålla nuvarande metoder att utveckla underordnade system, men när det gäller den delade plattformen uppkommer frågan om det kommer att ges stöd för alla dessa vedertagna lösningar. De olika lösningarna när det gäller utveckling har gemensamma inslag och de kan fördelas på två allmänna modeller:

- “Gränssnittsmodellen”, i vilken utvecklingen i centralbankspengar av deltagarnas positioner i underordnade system sker i RTGS-systemet.⁴
- Den “integrerade modellen” för utveckling av värdepapperstransaktioner i centralbankspengar, varvid den kontanta utvecklingen sker i det underordnade systemet.⁵

⁴ Gränssnittssmodellen baseras antingen på en överföring av pengar eller på ett förfarande för direktdebitering. I det första fallet verkställs utvecklingen av det underordnade systemet genom ett överföringsförfarande varvid deltagarna med skuldposition i det underordnade systemet betalar till ett utvecklingskonto som det underordnade systemet håller hos den delade plattformen. Så snart alla medel mottagits erhåller deltagarna med nettofordran i det underordnade systemet sin betalning. En sådan modell används för närvarande till exempel av Euro I. I det andra fallet skulle det underordnade systemet generera en direktskuld och medlen skulle hämtas från gäldenärerna via den delade plattformen.

⁵ Denna metod används i Frankrike för att i centralbankspengar utveckla värdepapperstransaktioner i clearing- och utvecklingssystemet RGV.

Den delade plattform som blir tillgänglig från starten av Target2 (liksom alla andra av samma slag som kan finnas framöver) skulle kunna erbjuda dessa harmoniserade lösningar i fråga om avveckling utan att stabiliteten och prestationsförmågan minskar.

Under en övergångsfas är det emellertid också möjligt att de underordnade systemen inte avvecklar på den delade plattformen utan på de avvecklingskonton som deltagarna normalt håller i sin egen centralbank. De underordnade systemen kunde i så fall behålla sin nuvarande avvecklingsmodell under en tid och "ansluta sig" till den delade plattformen när detta befins ändamålsenligt. Sannolikt kommer emellertid Target2 att bli en katalysator för fortsatt harmonisering av de olika metoderna för avveckling. Branschen yrkar på en sådan harmonisering för att höja effektivitet och spara kostnader.

I detta sammanhang bör alltid beaktas att nationella särdrag i många fall faktiskt inte utgör "skraddarsydd tjänster" i den meningen att tjänsten efterfrågas särskilt på detta sätt och inget annat. Ofta är de helt enkelt landspecifika lösningar från tidigare som tillgodoser marknadens behov att avveckla transaktioner effektivt och säkert, men som idag lika gärna kunde tillgodose behoven på annat sätt. Tekniskt sett kan den delade plattform som blir tillgänglig från starten av Target2 (liksom andra sådana som tillkommer i framtiden) samtidigt tillhandahålla olika landspecifika tjänster och avvecklingslösningar för underordnade system. Detta är bara en fråga om anpassningskostnader och hur dessa fördelas mellan den delade plattformen och de underordnade systemen. I vilket fall som helst kommer en längre driven harmonisering att på sikt spara kostnader och förordas därför av branschen. Den avvägning som måste göras mellan övergångskostnader och harmonisering talar för att det behövs tillräckligt med tid för denna process. På kort sikt kan pragmatiska lösningar bidra till att detta mål uppnås.

3. STYRNING, FINANSIERING OCH PRISSÄTTNING

Det kommer att finnas tre beslutsfattande nivåer i Target2. Liksom i nuvarande Target blir det ECB:s beslutande organ som ytterst bestämmer. De får alltså avgörande behörighet i frågor som berör Target2, inhemska såväl som gränsöverskridande (första nivån). Inom den allmänna ram som definieras av ECB får de centralbanker som bibehåller sina individuella plattformar, eller delar plattform med andra centralbanker, en delegerad behörighet i alla frågor rörande Target vilka lämnats åt dem att fritt bestämma över. Besluten på den andra nivån skall tas av respektive centralbank när det gäller individuella plattformarna och för de delade plattformarna av de deltagande centralbankerna. Den som i tekniskt hänseende förvaltar plattformarna (operatören), individuella eller delade, utgör den tredje beslutsnivån.

Att nära ansluta systemanvändarna (främst kreditinstitut och underordnade system) till beslutsprocessen på dessa skilda nivåer är av yttersta vikt.

ECB kommer, på samma vis som idag, att svara för all samordning som behövs i Target2.

Vad beträffar finansieringen av de olika komponenterna i Target2 kommer de individuella plattformarna att bekostas av de centralbanker som upprätthåller dem. De delade plattformarna kommer att finansieras av sin respektive deltagarkrets av centralbanker.

3.1 Första beslutsnivån

ECB:s roll kommer i möjligaste mån att bli densamma för alla komponenter i Target2, vilket innebär att ECB kommer att fatta beslut i de frågor som nämnts ovan, det vill säga bastjänster, gemensamma metoder för kostnadshantering och ett enhetligt pris. Bland annat måste den "första beslutsnivån" sträva efter likabehandling av alla komponenter i Target2. Endast i de fall då den delade plattformen väcker specifika frågor på grund av att den är den enda i sitt slag vid starten av Target2 bör beslut fattas på första nivån. ECB ska säkerställa att denna enda delade plattform kan spela sin avsedda roll som plattform för hela Eurosystemet till vilken varje centralbank får ansluta sig i ett senare skede, med samma rättigheter och skyldigheter som dem som gick med från början.

3.2 Andra beslutsnivån

För varje plattform utgörs den andra beslutsnivån av den eller de nationella centralbanker som deltar i respektive plattform. Under de allmänna riktlinjerna för Target2 i dess helhet och inom den specifika ram som fastställts av ECB, dvs. att den delade plattformen ska vara den enda i sitt slag i starten av Target2, har varje centralbank som anslutit sig till plattformen samma rätt att styra den som de centralbanker har som upprätthåller individuella plattformar för sina system.

Besluten som ska fattas på denna nivå inkluderar *strukturfrågor* som plattformens utformning och utveckling i inledningskedet samt, när det gäller den delade plattformen, frågan om denna ska byggas upp från grunden eller baseras på någon befintlig plattform. Till denna kategori hör också att besluta vart den delade plattformen ska förläggas vilket emellertid måste ske efter samråd med den första beslutsnivån. Faktorer som kostnader, operatörens expertis samt säkerhet bör vara avgörande för detta beslut. Säkerhetshänsyn skulle kunna medföra att de primära och sekundära driftsställena för en delad plattform hamnar i olika länder.

Utöver dessa strukturella beslut under genomförandefasen för Target2 måste *löpande beslut* fattas på denna nivå när systemet väl är på plats. Exempel på sådana är val och utvecklande av nya tilläggstjänster som begärs av de nationella eller (vid delade plattformar) mångnationella plattformarnas användare, prissättning på dessa tilläggstjänster, rekrytering till de förvaltande organen på denna beslutsnivå och övervakning av verksamhetens utveckling på sikt. De enskilda centralbankerna kommer att behålla ansvaret för att upprätthålla arbetsrelationer med användarna (så att de hela tiden är välinformerade om de finansiella marknaderna och ska kunna agera ändamålsenligt i nödlägen, ansluta deltagare till systemet, övervaka de dagliga transaktionerna och likviditetspositioner under dagen för centralbankernas "egna" kunder, säkerställa att betalningarna flyter smidigt och för att lösa problem i kontakterna med kreditinstitut och underordnade system etc.). Detta gäller även för den delade plattformen.

När det gäller *finansiering* måste en plan utvecklas som säkrar att de centralbanker som ansluter sig till den delade plattformen i ett senare skede övertar en lämplig del av initialkostnaderna för att utveckla och bygga upp plattformen.

3.3 Tredje beslutsnivån

Individuella plattformar kan skötas av den berörda nationella centralbanken och/eller något externt organ. Den tekniske operatören (eller operatörerna) av den delade plattformen kan vara en nationell centralbank, ECB eller flera centralbanker gemensamt på roterande basis. Alternativt kan uppgiften att driva plattformen förläggas på en separat juridisk enhets ansvar, antingen en privatägd eller en som ägs gemensamt av de centralbanker som ansluter sig till den delade plattformen. Eftersom fler än en centralbank kan vara involverade i *driften* av den delade plattformen behöver heller inte *utvecklingen* av plattformen nödvändigtvis ske i enbart en enhet. Besluten som ska fattas av den enhet (eller de enheter) som fått i uppdrag att tillhandahålla tekniken för varje individuell eller delad plattform gäller den dagliga tekniska driften av systemet på grundval av preciserade avtal med den berörda centralbanken (eller centralbankerna) om servicenivån.

3.4 Användarnas roll

För att säkerställa att varje plattform utvecklas och kvarstår som en effektiv komponent i Target2, som tillgodoser sina användares behov, etableras ett samrådsförfarande med användarkretsen som en integrerad del av beslutsprocessen. Att användarna blir delaktiga i besluten ska säkerställas på två sätt. Användarna kommer att konsulteras i alla frågor som uppkommer på de olika beslutsnivåerna och som påverkar dem, t.ex. servicenivån. De kan också på eget initiativ framföra synpunkter och inkomma med förslag avseende alla frågor som berör dem. Det måste utvecklas förfaranden som möjliggör en rättvis och bred medverkan för deltagarna i samrådsprocessen. Å ena sidan ska enskilda användares betydelse i samband med betalningarnas värde och antal vederbörligen beaktas. Samtidigt måste lämpliga hänsyn tas till de eventuella specifika behoven hos mindre kreditinstitut.

Att användarna nära ansluts till beslutsprocessen innebär ingen inskränkning av förhållandet att besluten ytterst fattas på respektive nivå i beslutshierarkin. Det blir alltså ingen automatik i den mening att resultatet av en konsultation med användarna skulle avgöra det slutliga beslutet. I vissa, förmodligen rätt sällsynta fall, skulle allmänna policyintressen t.ex. att minska systemriskerna, behöva tillmätas större betydelse. En fråga som blir föremål för detaljerade beslut på andra beslutsnivån är hur dialogen med dem som använder den delade plattformen, i synnerhet rollerna för de enskilda centralbanker som deltar, ska organiseras.

3.5 Prissättning

För de tjänster som ingår i Targets basutbud blir det en enhetlig prisstruktur för hela Targetområdet som ska beslutas av ECB och vägledas av principen "samma tjänst, samma pris". Detta betyder inte nödvändigtvis enbart ett pris. Prisstrukturen kan till exempel graderas utifrån det antal betalningar som en deltagare sänder eller utifrån tidpunkten för betalningen. Varje nationell centralbank kan fortsätta att helt oberoende prissätta tilläggstjänster.

Ifrågavarande "samma pris" kommer att baseras på ett RTGS-system, valt till riktmärke (benchmark) eftersom det visat sig vara den med de lägsta kostnaderna per transaktion (inhemska såväl som gränsöverskridande). Priset måste medge fullständig kostnadstäckning hos ovannämnda RTGS-system,

med beaktande av ett mått på "det allmänna goda". Värdet på "det allmänna goda" kommer att vara enhetligt för alla komponenter i Target2.

Den enhetliga prisstrukturen ska gälla från starten av Target2.

Det RTGS-system som valts till riktmärke kommer inte att ombes att höja sitt pris för att säkerställa en högre grad av kostnadstäckning för Target i dess helhet.

4. YTTERLIGARE STEG I ETABLERINGEN AV TARGET2

Target2 startar när

- i) riktlinjerna för Target2 träder i kraft,
- ii) alla komponenter i Target tillhandahåller de bastjänster som föreskrivs i riktlinjerna,
- iii) dessa tjänster erbjuds till ett enhetligt pris och
- iv) den delade plattformen är i drift.

ECB-rådets beslut i oktober 2002 fokuserade på det vägledande konceptet för Target2 och lämnade flera aspekter för vidare bearbetning.

Det fortsatta arbetet på Target2 kan indelas i tre faser: i) förprojektfasen, ii) projektfasen och iii) test- och försöksfasen.

Följande steg ingår i *förprojektfasen*:

- Detta samrådsförfarande har utlysts för att inhämta synpunkter från Targets hela användarkrets om bästa sättet att genomföra det tillvägagångssätt som valts för Target2 och om dess servicenivå. På grundval av samrådsförfarandet identifieras behoven hos användarna (främst kreditinstitut, underordnade system som avvecklar i Target och centralbanker).
- De nationella centralbanker som önskar ansluta sig till den enda delade plattform som är tillgänglig vid starten av Target2 kommer att inleda diskussioner som är öppna för alla centralbanker som är intresserade av att delta i ett sådant initiativ. ECB kommer att samordna diskussionerna. En överenskommelse måste nås om detaljerna om hur den delade plattformen ska styras och finansieras och också om vart den ska lokaliseras och om vem eller vilka som ska tillhandahålla teknisk service.
- Ändring i riktlinjerna för Target för att beakta de beslut som ECB-rådet fattat om Target2.
- På grundval av användarnas behov kommer en lista över bastjänster i Target2 att fastställas. Som utgångspunkt tas den högre graden av faktisk överensstämmelse mellan nuvarande RTGS-system, och inte "minsta gemensammare nämnare" som föreskrivs i de aktuella riktlinjerna för Target.

Projektfasen för Target2 startar när de ovannämnda uppgifterna har lösts. Under denna fas måste användarnas behov samt specifikationer avseende verksamheten och tekniska specifikationer fastställas och överenskommas i detalj. Därefter genomförs utveckling och uppgradering av mjukvara. Centralbanker som behåller sina individuella plattformar måste anpassa dessa till specifikationerna i

Target2 och till Interlinking (om denna ändras). För den delade plattformen gäller särskilt att denna fas helst bör starta med att avtal undertecknas av den eller de som tillhandahåller den delade plattformen och av de centralbanker som ansluter sig. Fasen inbegriper minst tre delprojekt som ska ge följande resultat:

- För det första måste tillhandahållare av den delade plattformen och de centralbanker som ansluter sig anpassa sina system till specifikationerna för den delade plattformen.
- För det andra, om Interlink-mekanismen ändras måste den delade plattformen kopplas ihop med de övriga komponenterna i Target i överensstämmelse med de nya specifikationerna.
- För det tredje måste underordnade system och möjligen också kreditinstitut anpassa sig till den delade plattformens gränssnitt och sätt att fungera.

I slutet av denna fas måste det RTGS som ska vara riktmärke identifieras (med beaktande av kostnaderna för att förmedla inhemska och gränsöverskridande betalningar i detta system) för att bilda grunden för en prisstruktur för hela Target, vilken måste utarbetas. Även förekomsten av en faktor för "det allmänna goda" ska beaktas. Därtill analyseras hur den föreslagna prisstrukturen skulle påverka systemets policymål, som att kunna förmedla så många stora betalningar som möjligt och erbjuda en bred direkttillgång.

I en tredje fas genomförs omfattande *tester och preliminära försök* vilket är en förutsättning för att säkerställa att den reella verksamheten i Target2 som helhet kan starta friktionsfritt.

Med tanke på hur stort projektet är – se ovan nämnda steg som måste klaras av som förberedelse för Target2 – kan det inte förväntas att Target2 genomförs fullt ut före andra hälften av detta decennium. Detta reser ett antal *frågor avseende övergången*:

- Under perioden fram till Target2 startar skulle vissa steg kunna tas i förväg i den mån dessa inte står i strid med de beslut som fattas om Target2. Så behöver till exempel starten av den delade plattformen inte nödvändigtvis invänta att alla komponenter i Targets bastjänster kommit på plats. Riktlinjerna för Target bör ändras för att ta den nya omgivningen (se avsnitt 2.1) i beaktande.
- Starten av Target2 och tillgången till den delade plattformen kommer att föregås av EU:s utvidgning. ECB-rådet har beslutat att kandidatländernas centralbanker ska ges samma rättigheter och skyldigheter när det gäller förbindelserna med Target som de nuvarande nationella centralbankerna i länder som står utanför euroområdet. För de centralbanker i kandidatländer som inte önskar etablera någon egen RTGS-plattform för euro kommer en interimslösning att erbjudas tills den delade plattformen blir tillgänglig.
- ECBS kommer snart att identifiera vilka eventuella förbättringar av det aktuella Targetsystemet som dess användare önskar och som skulle kunna förverkligas inom en begränsad tidsram och till rimlig kostnad.